

har konfereret med den højtærede Landbrugsminister herom, men den Konference synes indtil Dato ikke at have ført til noget synderligt, ja det ser ud til, at den højtærede Landbrugsminister ikke ret vel kan acceptere Tanken om en Understøttelse til dette Formaal. Ifølge Andragendet er den Skade, som Oldenborrelarverne gjorde i 1897, anslaaet til 400,000 Kr. for Sjællands og Øernes Vedkommende, for Jyllands Vedkommende er det ikke opgjort, man har ikke haft tilstrækkelig Underretning til at kunne bedømme det; men Foreningen mener, og det fremgaar af dens Andragende, at hvis den kunde faa 100,000 Kr. om Aaret, saa vilde man kunne dække en Tredjedel af det Tab, som fremkommer ved Oldenborrelarvernes Angreb. Man mener at kunne ordne det saaledes, at en Tredjedel dækkes af de skadelidte sely, en Tredjedel af Foreningen og en Tredjedel af det Tilskud, man haaber at faa af Statskassen. Jeg skal nu meget indtrængende tillade mig at anbefale dette Andragende til fornyet Overvejelse af den højtærede Landbrugsminister med Haab om, at den højtærede Landbrugsminister kunde gøre noget og vilde interessere sig for Tanken og muligvis til næste Aar foreslaa en Bevilling paa Finansloven eller paa anden Maade, hvorledes det nu bedst lader sig gøre, søge at hjælpe denne Forening til at faa det ansøgte Tilskud, thi det er virkelig saa, at for visse Egne ser det næsten ud til, at før de kunne opnaa ad Lovgivningens Vej og ved Statens Understøttelse at faa udryddet Oldenborrerne, have Oldenborrerne udryddet mange af vore flinkeste Landmænd.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det ærede Udvalg har valgt at formulere sine Ændringer som et helt nyt Forslag, men i Virkeligheden ere de foreslaaede Forandringer ikke af indgribende Betydning, og jeg skal straks udtale, at jeg i det hele kan slutte mig til Udvalgets Ændringer. Den ærede Ordfører omtalte, at der havde været en vis Tvivl inden for Udvalget om, hvorvidt de i Lovforslaget foreslaaede Tegn burde bibeholdes, hvorvidt altsaa de Personer, der af vedkommende Kommunalbestyrelse bruges til Indsamling af Oldenborrer, burde være forsynede med Tegn. Jeg paaskønner meget, at Udvalget her har taget Hensyn til mit Ønske og bibeholdt Bestemmelsen om Tegnene, thi jeg tror, at de maa siges at være af ret stor Betydning. Man paalægger samtlige Grundejere, at de skulle finde sig i at have et

maaske endog meget betydeligt Antal fremmede Personer gaaende i en vis Del af Aaret paa deres Grund, i deres Lystskov eller rundt omkring paa deres Marker. Det forekommer mig da ikke at være for meget, at vedkommende Grundejer kan forlange, at der skal være nogen Garanti for, at det er ordentlige Folk, der sendes ind paa hans Terrain, og for saa vidt der sker Misbrug, Hærværk eller Skade, at Grundejeren da har det i sin Magt at kunne forlange at se vedkommendes Tegn, at kunne klage til Kommunalbestyrelsen og fordrø, at den skal fratage ham Tagnet. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en hensigtsmæssig Bestemmelse, og det glæder mig, at Udvalget ikke har forladt Lovforslaget i saa Henseende. Den Forandring, Udvalget har foretaget med Hensyn til Bestemmelsen af Skadeserstatningen, berørte den ærede Ordfører ikke, men jeg vil dog omtale den med et Par Ord. Jeg mener, at det er en god Forandring, idet der er skelnet mellem forsætlig eller ved grov Uagtsomhed forvoldt Skade og anden Skade. For al Skade hæfter Stat og Kommune i Fællig, men for den fortsættelige eller ved grov Uagtsomhed forvoldt Skade har Kommunen Regres mod Indsamleren. Jeg har ikke det mindste imod, at Oldenborrelarverne i Stedet for at staa i Slutningen af § 3 sættes op ved Siden af de rigtige Oldenborrer. Jeg haaber, at den finere Plads, de saaledes have opnaaet, vil bevirke, at de saa ville blive ødelagte lige saa stærkt som de rigtige Oldenborrer. Jeg kunde dog ønske at gøre et Par Henstillinger til det ærede Udvalg. For saa vidt der ikke skal ændres noget som helst i Loven til tredje Behandling, ere disse Henstillinger ikke saa indgribende, at de kunne faa stor Betydning, men jeg vil dog henstille til det ærede Udvalg, om det staar klart, hvilke Udgifter det er, der efter § 4 skulle afholdes forskudsvis af Kommunen, men derefter refunderes delvis af Statskassen. Hvad Udgifterne efter §§ 2 og 3 angaar, er Forholdet klart, men i § 1 omtales kun de Bekendtgørelser, som Amtmændene skulle udstede, og det forekommer mig ikke naturligt, at Udgifterne til disse Bekendtgørelser skulle refunderes Kommunerne af Statskassen. Jeg henstiller til Udvalget, om ikke Udtrykket § 1 burde udelades af § 4 baade i Paragraffens Begyndelse og senere hen. Endelig vil jeg gøre opmærksom paa et Punkt, som nærmest falder ind under det redaktionelle. Der staar i tredjesidste Linie af § 4: „Anses det for ønskeligt, at en saadan Fri-